

Komisja uważa, że pomimo wezwań, Dania nie przeprowadziła obliczeń koniecznych do ustalenia tych kwot, które nie zostały zapłacone na rzecz Wspólnoty jako środki własne ze względu na naruszenie Traktatu powstałe w roku 1998.

Komisja podnosi również, że kwoty odpowiadające niniejszemu długowi celnemu nie zostały udostępnione Komisji przed dniem 31 marca 2002 r.

Komisja podnosi zatem, że nie ustalając środków własnych w odniesieniu do przywozu sprzętu wojskowego i nie udostępniając tych środków Komisji, Dania uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 2, 9, 10 i 11 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1552/89 i na podstawie art. 2, 9, 10 i 11 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1150/2000.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-463/05)

(2006/C 48/36)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 22 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Dominique Maidani i Wouteru Wilsa, działających w charakterze pełnomocników, przeciwko Królestwu Niderlandów.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy 2002/47/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych, a w każdym razie nie powiadamiając o tych przepisach Komisji, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy;
- 2) obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Artykuł 11 dyrektywy 2002/47/WE stanowi, że Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy przed dniem 27 grudnia 2003 r. i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Komisja stwierdza, że Królestwo Niderlandów dotychczas nie przyjęło tych przepisów, a w każdym razie nie powiadomiło o nich Komisji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 168 z 2002, str. 43.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 25 października 2005 r. w sprawie T-38/02 Groupe Danone przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione przez Groupe Danone w dniu 4 stycznia 2006 r.

(Sprawa C-3/06 P)

(2006/C 48/37)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 4 stycznia 2006 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Groupe Danone, reprezentowanej przez A. Wincklera i S. Sorinasa, avocats, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 25 października 2005 r. w sprawie T-38/02 Groupe Danone przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Wnosząca odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- częściowe uchylenie, na podstawie art. 225 ust. 1 WE oraz art. 61 Statutu, wyroku Sądu z dnia 25 października 2005 r. w sprawie T-38/02 Groupe Danone przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, w zakresie w jakim (i) oddała on zarzut oparty na nieuzasadnionym uwzględnieniu w odniesieniu do wnoszącej odwołanie okoliczności obciążającej w postaci powtarzania się naruszenia oraz (ii) zmienia sposób obliczenia grzywny zastosowany przez Komisję;
- przychylenie się do żądań przedstawionych przez Groupe Danone w pierwszej instancji w odniesieniu do zarzutu opartego na nieuzasadnionym uwzględnieniu okoliczności obciążającej w postaci powtarzania się naruszenia, i w konsekwencji obniżenie, na podstawie art. 229 WE i art. 17 rozporządzenia nr 17⁽¹⁾, kwoty grzywny nałożonej przez Komisję;
- obniżenie, na podstawie art. 229 WE i art. 17 rozporządzenia nr 17, kwoty grzywny proporcjonalnie do dokonanego przez Sąd zmniejszenia obniżki ze względu na okoliczności łączące;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.